

Menighets- NYTT

fra Vennesla frikirke, nr. 2 2021

God sommer!

Dagrestjønn
(Naspevarden rundløype)
Foto: Inger Helene Engedal

Pastoren

har ordet

"Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted..."

Så var vi ikke samlet på et sted i år heller, slik den første menigheten var. Ikke det at vi pleier å være alle samlet til vanlig heller 1. pinsedag, heller litt færre enn normalt siden mange drar bort i langhelgen. Men nok en søndag kunne vi ikke samles til gudstjeneste og fellesskap.

Vi venter fortsatt. På å komme i gang igjen. Nå må vi vel nærme oss, tenker jeg ofte, men så er det jammen litt til. Som å være på topp tur med noen som sier: "Det er bare opp på den toppen der". Men når man kommer opp dit, så er det jammen en topp til lenger oppe...

Motløshet eller mismot er noe vi alle kjenner på innimellom. Noen oftere enn andre. Og kanskje har Korona-tida brakt frem denne følelsen hos mange. Alle forandringene som til stadighet kommer. Positive nyheter om vaksine etterfulgt av ny smitteøkning. Det er lett å miste piffen og bli mismodige.

Kanskje du også kjenner mismot i kristenlivet

ditt, nå som det er lenge siden vi har kunne samles som menighet.

I 2. Timoteusbrev 1,7 står der noe om motløshet.

"For Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs; vi fikk Ånden som gir kraft, kjærlighet og visdom."

Motløshet er ikke noe Gud ønsker å gi oss. Han har noe mye bedre for oss. Han gir oss en Ånd som gir oss kraft, kjærlighet og visdom!

Vi trenger å løfte blikket vårt på Ham og se hva vi eier i Kristus. Se hva vi har når vi er hans barn. Og det er det som skal styrke oss hver dag.

Så la oss være takknemlige for troen og det håpet vi har i denne tid.

Og la oss ta imot Ånden i våre hjerter som gir oss kraft, kjærlighet og visdom!

Vennlig hilsen Geir Ove Bakken

REFLEKSJON

Solen bryter gjennom tåkedisen
en morgen ved havet
et av disse øyeblikkene på jorden
der tiden står stille
mens en måke seiler forbi

i en sølvklar perle henger
en opp-ned-verden
med et lys jeg aldri har sett
en anelse av himmel og av
hvitt

foran den hvite stripen
på himmelen
på sete 14F ved nødutgangen
med bok i fanget
og plugg i øret...

et annet øyeblikk

reflektert i min dråpe

så
et vindkast

og det er
et annet øyeblikk

Et UMULIG oppdrag!

«Mission: Impossible» er navnet på en populær filmserie, hvor en gruppe hemmelige agenter av ypperste klasse må gjennomføre svært krevende oppdrag verden over for oppdragsgiveren sin. Svært krevende er kanskje å underdrive, de fleste ville sagt at oppdragene er umulige.

Jesus gav etterfølgerne sine et umulig oppdrag som overgår det meste. Han sa: «Gjør alle folkeslag til mine disipler.»

Det var ikke småtterier! Og ikke nok med at Han gav dem dette oppdraget, da Han hadde gitt det, forlot Han dem og dro hjem til sin Far i himmelen.

Jesus var fullt klar over at oppdraget var umulig for dem – på egenhånd. Samtidig var Han fullstendig klar over at ingenting er umulig for Gud!

Da Jesus dro hjem til sin Far, var det etter å ha minnet dem på at Gud hadde lovet å sende en hjelper. Jesus forklarte dem rekkefølgen ting måtte skje: «Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. Dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd. Dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ende.»

Og pinsedag, ti dager etter at Jesus dro hjem til vår Far, kom Den hellige ånd over disiplene, som etter Jesu befaling hadde holdt seg ventende i Jerusalem. Hva som da skjedde beskrives i Apostelgjerningenes andre kapittel.

Det arbeidet apostlene startet i Jerusalem denne første pinsedagen, hvor de fulle av Åndens kraft vitnet for menneskene, det har fortsatt helt til vår tid, og vil fortsette til Jesus kommer tilbake.

Oppdraget om å bringe evangeliet om Jesus til alle folk kalles misjonsoppdraget. Det er Jesus som er oppdragsgiver, og det er Han som bygger sin kirke på jorden. Generasjon etter generasjon av mennesker har tatt del i oppdraget, i den kraft Ånden gir. For om oppdraget er umulig for mennesker, er det ikke umulig for Gud.

OM Å BLI FYLT AV ÅNDEN

Siden temaet er pinse og Den Hellige Ånd kan det være interessant å ta opp et spørsmål mange har stilt seg – og som sikkert enda flere ikke har stilt seg. Jeg må her advare om høy grad av bibelnerding i det følgende:

Hvordan det kan ha seg at Bibelen kan oppfordre oss til å bli fylt av ånden, når den samtidig sier at vi som tror er gitt Ånden som pant i våre hjerter (2.Kor 1,22), og at

Gud gir Ånden i fullt mål (Joh 3,34)?
Hvis vi allerede har Den Hellige Ånd inni oss, hvordan kan vi da bli fylt av Ham igjen? Er det ment som en engangshendelse eller er det noe som er ment å skje flere ganger?

I våre norske oversettelser av Bibelen kommer det ikke alltid godt frem når det er Den hellige ånd som person som omtales, og når det er åndens virkning og gaver. På gresk er det forskjell i skrivemåten, ved at man bruker bestemt artikkel for å beskrive personen Den Hellige Ånd, og uten bestemt artikkel for å beskrive åndens utrustning, gaver og virkning.

I Ef 1,13b-14a står det:

«I ham ble dere merket med seglet: Den hellige ånd som var lovet oss, han som er pantet på vår arv.»

Her skriver Paulus til sine gjenfødte, troende venner, som for lengst hadde fått Den hellige ånd som pant.

Men, senere i brevet (Ef 5,18) formaner han de samme menneskene om å bli fylt av ånden. Har Ånden forlatt dem fra kapittel 1 til kapittel 5? Selvsagt ikke!

Det Paulus skriver, er: «Bli fylt av ånd!» Ordet ånd er brukt i ubestemt form, altså ikke «ånden», men «ånd». Det er som om Paulus sier: «Dere har Den Hellige Ånd. Nå må dere la ham få virke i dere!»

En av tekstene jeg siterte over, Apg 1,8, der Jesus sier de skal bli døpt med Den Hellige Ånd, står det egentlig at de skal bli døpt med hellig ånd, uten bestemt artikkel. Og, de skulle få kraft når DEN Hellige Ånd kom over dem, med bestemt artikkel.

I Apg 2,4 skjer dette: «Da ble de alle fylt av Den Hellige Ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne.»

Her vil det, om man følger gresken, ikke

være den hellige ånd de fyltes med, men av kraft og utrustning fra Den Hellige Ånd, og deretter begynte de å tale ettersom Ånden, i bestemt form, gav dem å forkynne.

For den som finner slikt interessant å grave dypere i, kan dere google «to pnevma to hagion med og uten bestemt artikkel».

Jeg har til eksempelet over brukt Fred Riktors bok «Hva er det med Den Hellige Ånd» som kilde, samt en artikkel av samme forfatter i Luthersk kirketidende nr 14 – august 2012.

Av Tor Michal Kinn

Min sang

Av Toril Bjørnestad Hodnemyr

Toril leder lovsangsteamet i gudstjeneste-

team 2. For et par år siden delte hun sangen «I surrender all» med Menighetsnyttets lesere. De fleste vil nok heller dra kjensel på den norske oversettelsen av sangen; «Alt for Jesu fot jeg legger». Da Toril igjen

ble spurt om hun hadde en spesiell sang, gjerne en pinsesang, til denne utgaven av bladet, svarte hun at denne sangen fortsatt betyr noe spesielt for henne.

«I surrender all»

Skrevet av Judson W. Van DeVenter 81855-1939) og tonsatt av Winfield S. Wreden (1847-1908). Den ble publisert i 1896. Sangen handler om å overgi seg totalt til Guds vilje med livet. DeVenter hadde selv en sterk opplevelse, i møte med Gud, som førte til at han valgte et liv som sangevangelist.

«Alt for Jesu fot jeg legger/ I surrender all» er MIN sang. Tenk å synge «JA JEG GIR MEG SELV TIL DEG». Det er utrolig sterkt! Teksten kom imot meg med full styrke og jeg kjente det inne i meg når jeg sang den strofen at det er mitt ønske for mitt liv.

I min tjeneste i Vennesla Frikirke så kjenner jeg på takknemligheten over å kunne være med å lede menigheten i sangen. Det er fint å jobbe med å sette opp sanger utfra dagens tekst og kjenne på at disse sangene er med å underbygge det som blir sagt igjennom tekst og tale. Alt har sin plass og alt henger sammen. Det å få PRISE Gud gjennom sang, enten man synger, spiller et instrument eller står stille innfor Gud med hele seg, så er det noe vi kan gjøre sammen. Jeg håper at vi gjennom vår sang i teamet kan inspirere til å være med å synge i gudstjenesten. Det er fantastisk å kjenne på kraften når man står innfor Gud med vår sang!

«I surrender all» og «God gave me a song»
kan begge søkes opp på YouTube

Hvorfor brenner jeg for sangen i menigheten? Det er fordi «Gud har gitt meg en sang» og han ønsker at den skal brukes til hans ære! Han er alltid til stede i våre liv og ønsker at vi skal ha Ham med oss i våre liv; hver en dag og på hvert et sted. Det er godt og trygt spesielt på de dager der man ikke klarer å kjenne på den nærheten... men bare vet at Han er med!

Du er herved invitert til å være med og synge!

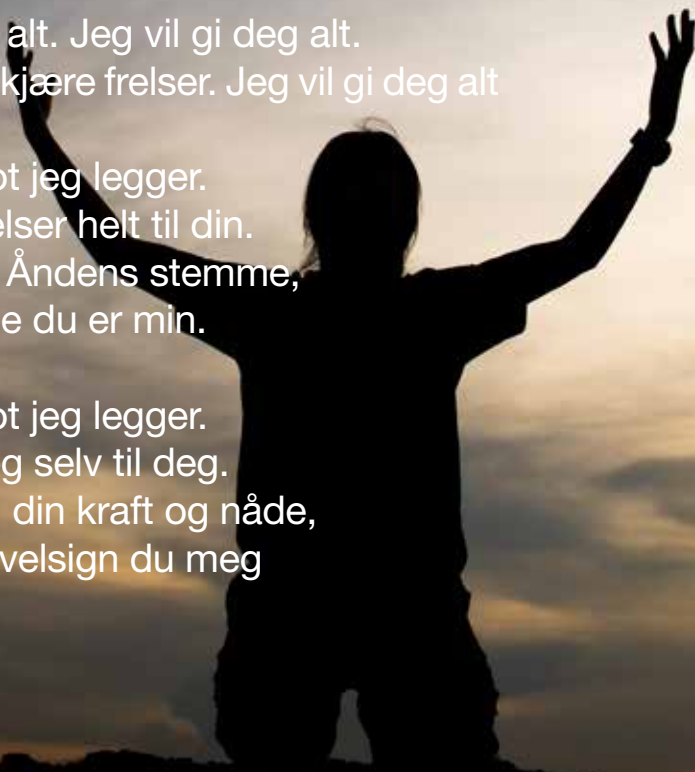
Alt for Jesu fot

Alt for Jesu fot jeg legger,
Alt hva her jeg kaller mitt.
Jeg vil elske, jeg vil tro ham,
Følge ham for hvert et skritt.

Jeg vil gi deg alt. Jeg vil gi deg alt.
Du skal råde, kjære frelser. Jeg vil gi deg alt

Alt for Jesu fot jeg legger.
Gjør meg, Frelser helt til din.
La meg høre, Åndens stemme,
La meg kjenne du er min.

Alt for Jesu fot jeg legger.
Ja, jeg gir meg selv til deg.
Fyll meg med din kraft og nåde,
Med din fred velsign du meg

Tre kor sammen

For en del år siden var det vanlig med såkalte «virksomheter», teltmøter og evangeliseringsmøter. Det kunne være en uke med møter hver kveld, noen ganger kunne møtene strekke seg over lengre perioder, til og med måneder. Mange ble omvendt og lagt til menigheten. Her har vi et bilde fra en slik møteserie. Bildet tatt på våren 1958 – 59, litt usikkert hvilket årstall. Det er Svein Bakken som har delt bildet med oss, og det er også han som sammen med Øystein og Reidar Jortveit har identifisert de fleste av sangerne.

Oskar Lervik, som var forstander i Frikirken i Fredrikstad 1947 - 1954, reiste som evangelist på slutten av femti-tallet. Han reiste sammen med Bernt Stray. De spilte trekkspill og sang. Lervik og Stray skulle ha en virksomhet i Vennesla Frikirke et par ukers tid. De ble værende i tre måneder den vinteren. Frikirken var stufull fra tirsdag til søndag, og mange ble omvendt. Lervik og Stray kom igjen året etterpå. Korene i Frikirken deltok aktivt og var med på møtene.

Det ble arrangert en samling utenfor Frikirken av korene og dette bildet ble tatt. De står på forsiden ut mot veien, han som tok bildet har stått omtrent i veien.

Oskar Lervik er også med på bildet.

Forsamlingen består av Vennesla Frikirkes mannskor, Vennesla Frikirkes blandetkor og Vennesla Frikirkes musikkor.

Det er sikkert mange som kjenner igjen noen av personene på bildet. Hvis det er noen av dere som har flere opplysninger om bildet og historien rundt det, kan dere gjerne ta kontakt med undertegnede.

Det er litt uryddige rekker, derfor er det ikke helt enkelt å beskrive hvor de enkelte personer er. Men her er et forsøk. Hvis noen kjenner igjen personer, ser at vi har skrevet feil navn osv. tar vi gjerne imot korreksjoner. De fleste er fra Mannskoret og Musikkoret, men også andre personer er til stede.

1. rekke fra venstre:

Gerda Fredriksen, Gudrun Fossheim, Gunda Modalsli, Anna Løyning, ?, Fru Lervik, ?, Fru Skovly, Olaf Lundevold, Bjørn Gunnufsen, Odd Fredriksen.

2. rekke fra venstre:

Ivar Dalen, Johnny Løyning, Ester Amundsen, Ruth Honnemyr, ?, ?, ?, Astri Marie Bakken (Dale), Alise Lunden, Ruth Lunden,

3. og 4. rekke fra venstre:

Arnfinn Lundevold, Arne Johansen, Knut Molde, Gunnar Eikeland (doktoren?), Klara Johansen, Margot Land, Borgny Liebermann, ?, Gudrun Jortveit, Tordis Iversen, ?, Alic Skovly, ?, ?, Hilda Rasmussen, Anlaug Bakken, «Tutti» Lunden, Arne Bakken, Inger Jortveit, Eva Ras-

mussen, Signe Hagen, Kjell eller Arnold Beurling, Gerd Løyning, Anna Ellefsen (?), Eugen Kvanvig, Gunnar Strandberg, Oskar Lervik, ?.

5. rekke fra venstre:

Kjetil Nordbø, ?, ?. ?. Torbjørn Åbel, ?, Svein Bakken, Mikal Hornnes, Sigurd Vatne, Lars Jortveit, Holger Nørve, Ola Pettersen, Reidmund Heiseldal(?), Arnfinn Hagen, Ånund Skovly, ?, ?, Bernt Stray

Bakerste rekke fra venstre: Øystein Jortveit, Kjell Linde, Tor Jan Jakobsen, ?, Magne Pettersen, Erling Voreland (?), Kåre Lundevold, ?, ? (Med forbehold om feil).

Av Inger Helene Engedal

I går, i dag i morgen

Hvem hadde vel trodd at vi to år på rad ikke kan feire vanlig 17.mai, og møtes i kirke og forsamlinger til gudstjenester og felleskap?

Det er uvanlige tider!

Sist gang kirken ble stengt ned på samme dramatiske måte var i 1943. Først i en periode på grunn av differi, ikke ulikt situasjonen i dag.

Men så, i november 43, beslagla tyskerne kirka til bruk som lagringsplass, blant annet for beslaglagte radioer, og all møtevirksomhet måtte foregå andre steder. Tidligere hadde tyskerne beslaglagt skolene i bygda, og kommunen søkte om å få leie kirka til skolebruk, noe som ble innvilget.

Nå var det bom stopp med all aktivitet.

Så langt under krigen hadde menigheten fått drive sin virksomhet tilnærmet normalt, med møter, søndagsskole, kor, kvinneforening, ungdomsforening og annet, og det var derfor en stor utfordring å miste kirka over natten.

Man søkte til hjemmene, fikk låne Vikeland Be-dehus, ja til og med kinoen på Vikeland ble tatt i bruk.

Jeg sitter med et artig dokument i fanget.

Forstander Otto Fredwall søkte, i brev datert 15.11.1943, Der Reichskommissar om at kirka måtte frigis, av hensyn til menighetens store aktivitet. Men til ingen nytte. Selv ikke etter klage

kom man noen vei. Jeg har også svarbrevene fra Stadtamtmanden i Kristiansand, som begge gangene avviser klagen, under henvisning til tyskerne behov, og at det fins flere andre gudshus i Vennesla som ikke er beslaglagt, og som kan benyttes.

La oss se litt på hva Fredwall skriver i sitt brev: «Kirken har et medlemstall av ca 500 personer, og der blir foretatt kirkelige handlinger hver dag i uken: Gudstjenester, dåp, konfirmasjon, vielser, begravelser, religionsskole, søndagsskole med over 200 barn!! Etter konferanse med de stedlige myndigheter-lensmannen- var disse enige i at et danselokale som er ledig, vilde være mer anvendelig enn kirken.»

Tyskerne avviste dette, de ville bruke danselokalet til nettopp dans og festligheter.

Dette danselokalet lå like ved Vennesla gamle skole, og brant ned rundt 1960.

Menigheten overlevde nedstengning under krigen, og vil nok overleve den nedstengningen vi nå opplever. Årene etter krigen ble en vekstperiode for Frikirken, hvor mange av dagens eldre fant sin plass. De bygde menighet i stor troskap mot oppdraget og budskapet.

Det blir vår oppgave og bringe dette videre når vi forhåpentlig snart er tilbake igjen i den flotte kirka vår og i vanlig aktivitet.

John Terje Ruenes

Menighets- protokoll

DØPTE:

Hedda Oline Vatne

Døpt 21.04.2021

Foreldre: Ida Beathe og Paal Vegard Vatne

Olena Fossheim

Døpt 25.04.2021

Foreldre: Caroline Baardsen og Lasse Fossheim

Lina Zakariassen Lindekleiv

Døpt 29.04.2021

Foreldre: Malin Zakariassen og Anders Lindekleiv

Tiril Regine Tednes

Døpt 29.04.2021

Foreldre: Kristin Amundsen Tednes og Thomas Regin Tednes

Mika Bakken

Døpt 16.05.2021

Foreldre: Siv Miriam og Inge Bakken

Frida Skjeggestad

Døpt 23.05.2021

Foreldre: Siren og Torbjørn Skjeggestad

DØDE:

Olaf Kjell Eikeland

født 11.12.1932 død 25.02.2021

Solveig Therese Lunden

født 24.11.1941 død 04.04.2021

Laila Hagen

født 02.02.1938 død 17.04.2021

Osmund Langeland

født 09.05.1939 død 18.04.2021

ØKONOMI

Økonomien i menigheten er på budsjett. Lavt aktivitetsnivå gir lavere utgifter på typiske forbruksvarer. De faste utgiftene har vi, men vi sparer der vi kan spare. De faste givene våre er trofaste, og vi takker igjen dere som gir fast månedlig.

Jeg vil oppfordre til å ta medansvar for misjonskollektene, som ligger noe under budsjett. De bruker vi å ta opp søndager på gudstjenester, også nå som vi har sendinger på YouTube. Da gir vi anledning til å gi via Vipps. Kollektene sender vi direkte til misjonen! Takk til dere som vipps'er penger til kollekten, uke etter uke!

Pinse

Nå har vi akkurat feiret Pinse, det er vel den høytiden folk flest vet minst om, skal vi tro enkelte uhyttelige spørreundersøkelser av typen «5 på gaten».

Pinse kommer av det greske ordet «pentekoste», som betyr «den femtiende (dag)». Pinsedag faller alltid på den femtiende dagen etter 1. påskedag, og det varierer dermed fra år til år hvilken dato det er Pinse.

Pinsen feires til minne om at disiplene fikk den Hellige Ånd. Vi sier også ofte at Pinsen er kirkens fødselsdag. I Apostlenes gjerninger kap. 2 kan vi lese om hva som hendte på Pinsedag:

«Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den hellige Ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne».

Det var fromme jøder fra mange forskjellige land og regioner samlet i Jerusalem. De ble nysgjerrige og stimlet sammen rundt stedet der disiplene var. Der hørte alle sitt eget morsmål bli talt. Hvordan dette kunne gå til, forstod de ikke, og de visste ikke hva de skulle tro. Noen gjorde narr av disiplene og sa at de var beruset.

Men Peter stod fram og talte til folkemengden. Han forkynte budskapet om Jesus, og brukte profetier og ord jødene kjente fra sine skrifter til å forklare hvem Jesus var og hva han hadde gjort.

«Da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: «Hva skal vi gjøre, brødre?» Peter svarte dem: «Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere kan få tilgivelse for syndene, og dere skal få Den Hellige Ånds gave».... «De som tok imot budskapet hans, ble døpt, og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen mennesker». Ap.gj. 2, v. 37 – 38 og 41. Fra denne dagen er Den hellige Ånd gitt til alle som tar imot Jesus.

Noen mennesker kan se tilbake på en spesiell dato der de ble omvendt, slik som menneskene i Jerusalem gjorde på Pinsedag. Gud grep inn i deres liv, de fikk et møte med Jesus som forandret livet fullstendig. Andre kan ikke tidfeste når de ble kristne, men har gradvis vokst inn i troen.

Vi tror at vi får Den hellige Ånd i dåpen, og at Ånden virker i oss og i vår menighet.

Ånden gjør Guds ord levende for oss.

Av Inger Helene Engedal

Pinse for barna

Hva er det første du tenker på når du hører ordet Pinse? Jeg prøvde å spørre barn om dette og fikk gode svar.

«Vi skal på hytta på Jeppestøl»

«Fri»

Svarene kom fort, men ved nærmere ettertanke kom jo ildtungene også fram. Ildtunger som gjorde at disiplene begynte å prate andre språk, så flere kunne forstå når de fortalte om Jesus.

Tomine føler at Jesus og den Hellige Ånd er med henne hver dag, hun har noen med seg i alle situasjoner. Det med den Hellige Ånd er jo litt mystisk. Det er mest som magi som er vanskelig å tro på, men hun velger å tro på det.

Lilly oppsummerer godt: «Når de kunne snakke andre språk så kunne flere skjønne hva de fortalte. Og slik kan vi fortelle, og det vil spre seg videre og videre.»

Bestegom

Jenny Østevik fra Gjøvik var ettåring i menigheten dette skoleåret, som del av et bibelskolestudium ved Bibelskolen i Grimstad. Fra slutten av august 2020 frem til begynnelsen av mai 2021 har hun bodd i Nabohuset, og vært med på konfirmant- og ungdomsarbeidet.

Det ble et annerledes år, der smittevern gjorde stor inngripen i aktivitetsnivået i menigheten – også ungdomsarbeidet. Hun (og vi) hadde gledet oss stort til å få Jenny, som er utdannet konditor, som bi-dragster til vår berømte kirkekaffe, men det ble dessverre ingen kirkekaffe dette året.

Selv om det var få storsamlinger i menigheten benyttet Jenny tiden til å invitere ungdommer til Nabohuset i små grupper, og ble en viktig person for en del unge

gutter med interesse for gaming, en interesse hun deler. Hun hadde også bibel-gruppe for jenter, og var en av gruppelederne for konfirmantene.

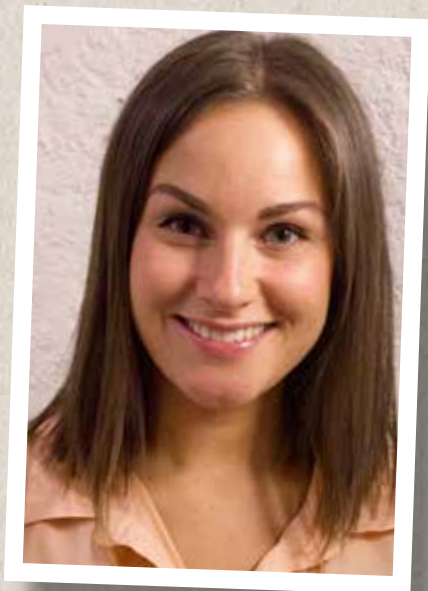
Jenny kjenner en dragnig mot misjonsarbeid, og ønsker å utdanne seg videre med tanke på det. Vær fortsatt med i bønn for henne, og hennes videre vei.

**Vi takker Jenny for tiden hos oss, og velsigner hennes videre reise!
Gud velsigne deg, Jenny!**

Gitt at vi ikke vet hvordan aktivitetsnivået blir det neste året, har vi besluttet å ikke ha noen ettåring i Nabohuset neste skoleår.

Foto: Anders Bakken

Omsorgs- arbeidet

Våren har vært preget av noe frustrasjon rundt det uforutsigbare ved å leve i en pandemi.

Mange planlagte besøk og avtaler blir avlyst eller utsatt på grunn av enten nye restriksjoner, en snufset nese, eller pålagt karantene hos den ene eller den andre. Naturlige møtepunkt hvor en plukker opp noe om hvordan medmennesker har det, uteblir. Samtidig kan en selv kjenne på at man har fått mennesker rundt seg til å dele liv og tro med. Mange er ensomme. Savnet etter fellesskap er stort.

Det gode med en ufrivillig «pause» fra deler av livet, er at en får tid til å kjenne etter. Være stille. Hva er viktig fremover? Hva vil jeg bruke tiden min på? Og hva skal vi som menighet bruke tid på? Hva vil Gud? Jeg utfordrer deg til å være med å be om dette.

Vi i stab og ledelse er stadig i bønn og jobber med planlegging av hvordan styrke ekteskap og familiene, disippelgjøring av barn og unge (det nye søndagsskoleopplegget AWANA), smågruppefellesskap for alle, sorgarbeid og sjelesorg. Vi oppsøker mennesker der det er mulig, og vi ønsker å være der for den enkelte, i alle livets faser. Vit at vi ønsker å bruke denne tiden godt, og at vi har stor tro på at Gud viser veien. Derfor kan vi både fryde og glede oss over alt det som kan skje når vi er villige og lydige mot Han. Jeg gleder meg veldig over å få lov til å tjene her. Jeg er enormt takknemlig for at Gud er god, Han er trofast, Han ser MEG, og Han ser akkurat DEG. Også gleder jeg meg til vi kan samles skikkelig igjen.

Varm hilsen fra Elisa

Fortell Kari og Ola at Jesus

Av Jarle Haugland Foto: Kjetil Fyllingen

Mens påskehøytiden fortsatt er friskt i minne: Jeg tror ikke vi kan overvurdere hvor viktig Jesu oppstandelse er. Én ting er at det er en grensesprengende hendelse uten sidestykke i historien, men hvilke konsekvenser får den? Har den noen betydning for Kari og Ola Nordmann anno 2021?

ER JESU OPPSTANDELSE HISTORISK TROVERDIG?

Først og fremst må man avklare om påstanden om Jesu oppstandelse er historisk troverdig. Hvis ikke, ramler hele kristentroen sammen som et korthus. «Hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening», skriver Paulus i 1 Kor 15. Det holder ikke å synes at Jesus var en god lærer eller at kristen-

dommen inneholder mye fin livsvisdom. Dersom oppstandelsen ikke fant sted, på et konkret tidspunkt i historien og en konkret plass i verden, står Paulus først i køen for å demontere kristentroen.

Noe i meg har lyst til å rope ut til Kari og Ola at de er nødt til å undersøke påstanden

om Jesu oppstandelse. De har ikke råd til å avfeie den som en tro for spesielt interesserte, religiøst anlagte mennesker. For dersom det er sant at Jesus vant over døden, må det få konsekvenser for dem.

NY SERIE OM JESU OPPSTANDELSE!

Derfor har vi i omGud.net fått med oss Thor Haavik og TV Inter til å lage en miniserie der Thor gjennom tre episoder undersøker om det er historisk troverdig at Jesus stod opp fra døden. Vårt håp er at flere skal få opp øynene for denne sannheten, og at Kari og Ola skal komme til tro på en levende Jesus Kristus. Serien skal deles med Thors mange tusen følgere i sosiale medier, i vårt evangeliseringsarbeid i omGud.net og på TBN Nordic. Den kommer til å være gratis tilgjengelig for alle, og vi håper kirker og enkeltmennesker

lever!

braker serien – eller andre gode redskaper – til å dele de gode nyhetene om Jesu oppstandelse med mennesker.

HVA ER DE GODE NYHETENE? HVILKE KONSEKVENSER FÅR OPPSTANDELSEN FOR KARI OG OLA?

For det første forteller oppstandelsen at Jesus var den han sa å være, Guds sønn og verdens frelser. Det var ikke tomme, eller syke, ord fra en mann med en forstyrret personlighet. Han snakket faktisk sant – og sannhet er noe Kari og Ola er nødt til å forholde seg til. Ingen ønsker egentlig å leve på en løgn.

For det andre forteller oppstandelsen at Gud bekrefter Jesu seier over ondskaper og synden på korset. Gjeldsbrevet er utslettet, døden overvunnet! I det daglige tenker kanskje ikke Kari og Ola på behovet for tilgivelse for sin synd. Men om Jesus snakket sant, så trenger vi alle tilgivelse for vår synd. Alternativet, å benekte syndens realitet, gir oss et uløselig problem i møte med all ondskaper i verden. Men kristentroen stopper ikke med budskapet om synd. Den peker på en løsning. Og oppstandelsen fjerner den dømmende pekefingeren i møte med synden og åpner hånden til en tilgivelses-invitasjon til Kari og Ola.

For det tredje forteller oppstandelsen oss om en fremtid der døden for alltid er overvunnet. For en stund siden var jeg i flere begravelser på en ganske kort periode. Da kommer

døden og sorgen nært innpå livet. Samtidig er det også et sted der oppstandelseshåpet kan runge. I en av begravelsene var det jubel i prestens stemme, da han ved graven ropte ut ordene fra 1 Petersbrev: «Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, til en arv som aldri forgår, aldri skitnes til og aldri visner».

Er oppstandelsen historisk troverdig? Og hva har den i tilfelle å si for Kari og Ola Nordmann? Jeg tror dette er noe av det viktigste vi kan formidle til våre medmennesker i dag, ikke bare i påsken, men året rundt. I våre relasjoner, i sosiale medier og i de kanalene vi kan komme på. Kjærligheten gjør kreativ, og aldri har vi sett en større kjærlighet til oss enn i Jesu død og oppstandelse.

Hentet fra troogmedier.no, kommentaren er først publisert 7. april 2021

Dette er Tro & Medier

Tro & Medier er en tverrkirkelig organisasjon som arbeider for kristen tro og gode verdier i mediehverdagen.

Organisasjonens tidligere navn har vært Norges Kristelige Lytterlag, Kristelig Kringkastingslag (KKL) og Familie & Medier. 28.april 2017 endret vi navn til Tro & Medier – eller Senter for tro og medier, som er organisasjonens formelle navn.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke er en av eierne.

Hilsen fra famil LePoidevin

Finn Solberg, som er misjonskontakt i menigheten vår, har fått et nyhetsbrev fra familien LePoidevin. Her er et utdrag fra dette.

ETT ÅR SIDEN DET BEGYNTE

APRIL 2021

Det har gått et halvt års tid siden det siste nyhetsbrevet. Nå er det helst sønnavinden som blåser, og det betyr at vinteren nærmer seg. Vi merker allerede at dagene ikke bare blir kortere men også noe kjøligere. Temperaturen har ikke vært over 30C på et par uker, og natetemperaturen kryper snart til under 20. Med andre ord: En veldig behagelig tid på året.

Vi er takknemlige på vegne av folket i Mosam-

bik for at Covid-19 fortsatt ikke har blitt til den katastrofen som først ble fryktet. I forhold til f.eks. Norge har mosambikanerne kommet lett fra det hele til nå.

Internasjonal flytrafikk har tatt seg opp noe, men fortsatt er det ikke mulig å fly direkte til utlandet fra Nampula.

KRIGEN FORTSETTER I NORD

Muligens har dere fått høre i nyhetene om angrepet på byen Palma helt nord i Mosambik i provinsen Cabo Delgado. Det var opprørstyrkene som igjen var på ferde. Palma var den siste kystbyen som ennå ikke hadde blitt overgitt opprørerne, men en dag i mars falt den. Noen kilometer sør for Palma, på halvøya Afungi, ligger et stort og godt bevoktet anlegg til et fransk firma, Total, som har begynt å bore etter olje og gass i havet utenfor. I januar stoppet arbeidet opp midlertidig fordi opprørstyrkene hadde kommet ganske nær. Men da det ble stille i flere uker, opplyste Total at de kom til å gjenoppta arbeidet. Dette prosjektet er verd milliarder av dollar. Mye står på spill, ikke bare for Total, men også for Mosambik som forventer økonomiske inntekter i flere år fra den oljen og gassen som skal hentes ut.

Etter et par uker var alle de ansatte evakuert, og Total overlot anlegget i hendene til Mosambiks militære styrker. Ettersom det roet seg ned, var vi klar til å hjelpe.

I den forbindelse var Dave med på å evakuere mer enn 200 kvinner, mødre, barn, eldre, syke og skadede. På flyturen til Afungi hadde han med seg mat. Et par ganger tok han med seg mobilteknikere og utstyr slik at de kunne gjenopprette mobilnettet i Palma som ble ødelagt av opprørerne.

VI PRØVER IGEN: NORGE I ÅR?

Det ble ingen tur til Norge til jul i fjor som vi

ien i Mosambique

hadde håpet. En av grunnene til at vi ønsket å reise da var at sønnen vår, Thomas, var i Vennesla med planer om å reise til Sør-Korea i februar. Nå har han forlenget oppholdet i Norge til begynnelsen av august, så vi ber om at dørene må åpne seg for at vi kan komme til

Norge senest juli. Da håper vi også å kunne treffe mange av dere, men det blir det vel Covid som dikterer.

FAMILIENYTT

Karina og Robbie er fortsatt i Kentucky der Karina er tekniker/assistent på en veterinærklinik, og Robbie lager keramikk. Karina holder også på med studiet om jord og dyrking. Sylvia og kjæresten Dave i California trives med hjemmejobbene sine, men de er nå glade for de gangene de kan komme seg ut blant venner. De har også tatt seg noen helgeturer rundt i California og andre nabostater.

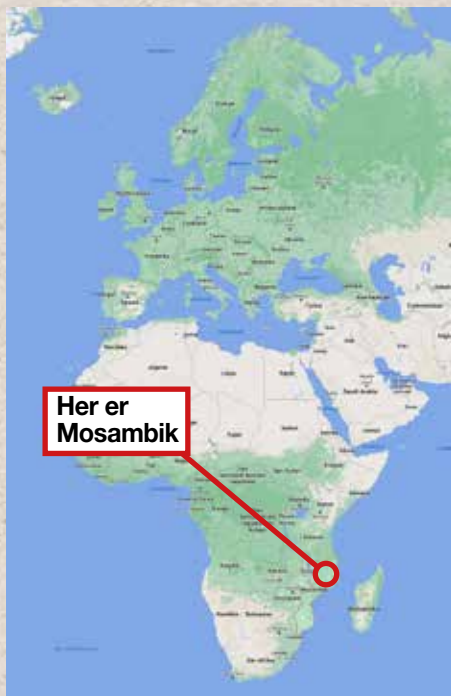
Thomas har som sagt vært i Norge siden desember. Dere fra Vennesla som leser dette brevet har kanskje møtt ham. Han har tre ting han fokuserer på: Delta på norskundervisningen ved Voksenopplæringen, jobbe for

ingenørfirmaet i USA, og være sammen med familien i Vennesla, på Verås, i Vågsbygd og på Jæren.

Annie er mer en halvveis gjennom 5. klasse via hjemmeskole, og det har gått veldig greit. Hun har også lært mye norsk på norskskolen, og det blir fint å kunne praktisere det mer når vi forhåpentligvis kommer til Norge i sommer.

Tusen takk for all forbønn! Vi håper vi sees til sommeren!

**Masse hilsen fra
Dave, Gerd, og Annie LePoidevin**

Ansatte og ledere

i Vennesla Frikirke

ANSATTE

Tor Michal Kinn, pastor/daglig leder

tlf 936 57 800

Geir Ove Bakken, pastor

tlf 975 81 005

Thomas Fagervik, musikkarbeider

tlf 977 58 100

Elisa Heiseldal, omsorgsarbeider

tlf 991 63 008

Ingar L. Alheim, vaktmester

tlf 901 93 323

Patryscja Jocz, renholder

tlf 405 81 460

Jenny Østevik, ettåring 2020/2021

ELDSTERÅD

Kristin R. Lie (leder)

tlf 911 61 563

Harald Lunden (nestformann)

Tor Michal Kinn (pastor/daglig leder)

Geir Ove Bakken (pastor)

Rolf Bjarne Eriksen

Kjetil Løyning

DIAKONRÅDETS MEDLEMMER

Frode Vethus

Elin Førde

Monica Jortveit

Torstein Jortveit

Yngvar Udø

Alfred Voreland

Kontaktpersoner ansvarsområder:

Bygg: Frode Vethus 994 00 635

Økonomi: Torstein Jortveit, tlf. 913

10 787 torstein@hunsfosbygg.no

Omsorg/ praktisk tilrettelegging:

Elin Førde, tlf. 916 18 301

elinfforde@hotmail.com

MENIGHETENS KASSERER

Lundens Regnskapservice AS

Veldig flott om kontoret/andre

bruker de ulike kontaktpersonene.

Dette for å lette arbeidet for leder

og man slipper å gå via unødvendige

ledd.

KONTORTID

Kontoret er vanligvis åpent tirsdager

og torsdager kl 10-12, og de

ansatte vil som regel være enkle å

få kontakt med på telefon i denne

perioden. Om du ønsker å treffe en

spesiell i staben, anbefaler vi å sende

en melding eller ringe i forkant

for å høre at vedkommende er til-

stede, og når det passer.

REDAKSJONSKOMITÉ

MENIGHETSNYTT

Leder: Inger Helene Engedal

tlf. 415 14 429

ingerheleneengedal36@gmail.com

Kjetil Løyning, tlf 934 82 215,

kjetil.loyning@gmail.com

Signelill Granås, tlf 99105830

sigranas@online.no

Grafisk: eplehagen.no

I menigheten vår har vi mange ulike virkegrener og arbeidsfelt. Det er mange flotte og engasjerte mennesker med, men vi har behov for flere. Kanskje du finner en plass hvor nettopp DU kan være med?

Det er behov for flere diakoner og diakonmedhjelpere

Minicompagniet trenger en som er glad i barn og musikk til å ta over etter dagens leder (Thomas Fagervik har ansvar for det musikalske).

Flere ledere i grupper for ungdommene

Vi vil støtte vårt arbeid med en ekstra gave?

Vipps til 4700 eller sett inn på kontonummer 3100.08.11400.

venneslafrikirke.no/bidra/